

NECHUTNĀ• SPOLUPRACOVNĀ•K

ĀĖtrtek, 05 Ā•ervenec 2018

VĀĀĀenĀ-, je nĀjs v kancelĀĀ™i pĀt. TĀ™i muĀ¼i, dvĀ Ā¼eny. Jeden z muĀ¼Ā uĀ¼ mĀi pĀ™ed dĀchodem a on je te pĀ-Āju. Pracuju tam uĀ¼ vĀ-c jak ĀtyĀ™i roky a donedĀvna bylo vĀjechno v poĀ™Ājtku. Ale pak se najednou ten ĀlovĀk z Āni ne tak vzhledovĀ, jako Ā¼e zapĀchĀj. VĀĀ-m - potom, vyĀichlĀ½m pivem, ĀpĀ-nou, ĀpatnĀ½m zaĀ¼Ā-vĀjnĀ-m. On prdĀ-. A bohuĀ¼el to tak, Ā¼e nic neslyĀĀ-te, ale najednou dostanete straĀjnou pumelici do nosu. My sice jeĀ•Ā-me, ale on Ā™Ā-kĀj, Ā¼e za to nemĀĀ¼e, Ā¼e to ani nevĀ-mĀj.

ZkouĀjeli jsme nejřznĀjĀĀ- zpĀsoby domluvy, mĀ-rnĀ©, zhruta i horĀĀ-, to kdyĀ¼ ruply nervy tomu mladĀĀ-mu, kterĀ½ sedĀ- vedle nĀj nejblĀ-Ā¼e. JenĀ¼e - co dĀlat, kdyĀ¼ on je jinak opravdu perfektnĀ- pracant, ĀĀ©f na nĀj nedĀj dopustit a tomu, co my Ā™Ā-kĀjme, se vlastnĀ jen smĀje. Ā½e aĀ si tedy odevĀ™eme okno. JenĀ¼e to takĀ© nejde poĀ™Ājd, protoĀ¼e jsme v takovĀ©m uskupenĀ- stolĀ-, oken a dveĀ™Ā-, Ā¼e tĀ©mĀĀ™ vĀ¼dy, kdyĀ¼ mĀjme tedy otevĀ™enĀj okna, tak staĀ•Ā-, aby se otevĀ™ely dveĀ™e a vĀjechny papĀ-ry nĀjm lĀ-tajĀ-.

MoĀ¼nĀj, Ā¼e si Ā™eknete, Ā¼e je to prkotina, ale zkuste v nĀĀ-em podobnĀ©m pracovat... A to jeĀitĀ ani nemluvĀ-m o tom, Ā¼e on si teĀ• nosĀ- svaĀ•iny, kterĀ© si tu jĀ-. CoĀ¼ by nevadilo, jenĀ¼e jak mĀj teĀ• (asi pĀlrok) faleĀjnĀ© zuby, tak si je pĀ™ed jĀ-dlem vyndĀj na stĀl, nakrĀjĀ- si to jĀ-dlo a jĀ-. Je to straĀjnĀ©. UvĀdomuju si, Ā¼e to je vĀjechno asi stĀĀ™Ā-m, prostĀ na sebe pĀ™estal tak moc dbĀjt, ale pro nĀjs ostatnĀ- je to obrovskĀj vada na krĀise, protoĀ¼e prĀjci, kterou dĀĀĀjme, mĀjme docela řĀdi a teĀ• se nĀjm do kancelĀĀ™e ani nechce.

Jestli mĀjte nĀjakĀ½ nĀjpad, jak tuhle neĀ™eĀjtelnou situaci (zatĀ-m a pro nĀjs), nĀjak bez nĀjakĀ½ch velkĀ½ch nepĀ™Ā-jemnostĀ- vyĀ™eĀjit, budeme urĀitĀ moc řĀdi.

DĀŠKUJI, LUCIE